

PARAULA I VIDA

«Una dona que tenia el sol per vestit...» (Ap 12,1)

Quan celebrem la festa més gran i joiosa de la Mare de Déu, la seva entrada o «assumpció» al cel, la litúrgia de la Paraula proclama: «Aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles (...). La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions (...). Llavors vaig sentir al cel una veu que cridava amb tota la força: «Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, l'hora del seu poder i del seu Regne, i el seu Messies ja governa» (Ap 12.1ss). El misteri de victòria i de resurrecció de Jesucrist ja s'ha realitzat plenament en la que Déu creà Immaculada, i per això l'Assumpta és també gloriosa promesa del que Déu farà en tots nosaltres. Festa gran a l'Església i festa major a moltíssims pobles nostres, perquè a tots protegeix la Mare del Cel, vestida amb la llum esclatant del sol, del Crist que ja ho governa tot.

La Verge Maria Assumpta ens anima a « *cercar allò que és de dalt, on hi ha el Crist... a posar el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra*» (Col 3,1-2). Maria sempre ens adreça cap al seu Fill i vol que com a fills seus, experimentem el què significa la Vida Nova de la Resurrecció, que ens aixequem i tornem a la vida! Una Vida Nova, «de dalt», que esdevé amor i confiança, salut i servei, sacrifici i humilitat, abnegació i pregària en tota circumstància, acolliment de la gràcia divina i estimació de l'Església que, pels sagraments, ens regala la comunió amb el Crist Salvador.

La primera referència oficial a l'Assumpció es troba en la litúrgia oriental, al segle IV, quan ja se celebra

va la festa del «Record de Maria» que commemorava l'entrada al cel de la Mare de Déu i on es feia referència a la seva «dormició» com la mort, resurrecció i assumpció. La veritat de l'Assumpció va ser definida com a «dogma de fe» (veritat de la qual no podem dubtar) pel Papa Pius XII l'1 de novembre de 1950, després d'una consulta a l'episcopat mundial (1946) i tenint en compte el testimoniatge de la litúrgia, la creença dels fidels guiats pels seus pastors, els testimoniatges dels Pares i Doctors de l'Església i el consens dels bisbes d'arreu del món. El text diu: «proclamem, declarem i definim ser dogma divinament revelat que: la Immaculada Mare de Déu, sempre Verge Maria, acomplert el curs de la seva vida terrenal, va ser assumpta en cos i ànima a la glòria celestial» (Const. Apostòlica *Munificentissimus Deus*). En el prefaci de la missa de la Mare de Déu Assumpta, la proclamem «imatge i primícia de l'Església gloriosa, model d'esperança certa i consol del poble que camina». Déu no volgué «que sofrís la corrupció del sepulcre aquella que de manera inefable va ser mare de l'autor de la vida, el vostre Fill, fet home». Paraules belles que expliquen la joia de l'acció de gràcies en l'Eucaristia d'aquest dia gloriós i beneït.

Santa Maria, «la plena de la gràcia del Senyor» i Assumpta amb el seu Fill, comunica llum i gràcia als malalts de cos i d'ànima (i us asseguro que les malalties de l'ànima són sempre molt més difícils de guarir). La Mare del Cel ens guareix i ens refà. Està sempre a prop nostre. Lloem-la avui, agraïm-li el seu «sí» humil i generós, que ens ha merescut un Redemptor tan gran.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Convivències del Seminari de Sant Feliu de Llobregat a Urgell

La residència del Seminari de La Seu d'Urgell va acollir una convivència dels seminaristes del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat entre el 28 i 30 de juny, que estaven acompanyats per Mons. Agustí Cortés i pel Rector del Seminari de Sant Feliu, Mn. Joan Pere Pulido.

El dia 28 foren acollits per l'Arquebisbe Joan-Enric que els acompanyà durant moltes de les visites. Van conèixer Sant Joan de l'Erm, la Catedral de Santa Maria, Puigcerdà, Llivia, i també punts de gran interès a Andorra, com el Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell, l'església de Sant Joan de Caselles, la de Sant Julià de Lòria amb les pintures del P. Rupnik, l'Espai Columba i l'església de Santa Coloma, Casa de la Vall i l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Som cridats a tenir cura amorosa els uns dels altres

Quina magnífica notícia per a les nostres societats saber que som cridats a tenir cura amorosa els uns dels altres, que quan més febles i en situació de major vulnerabilitat ens trobem, més se'ns ajudarà. És la lògica de l'amor. I l'amor és la font d'on brolla l'esperança.

Ser persones d'esperança, testimonis d'esperança, passa per estimar

el proïsme com a un mateix, per ser capaços de modificar estils de vida, per compartir amb el qui té necessitat, per cercar el bé comú per damunt del propi interès, per no oblidar tots aquells que seguiran patint quan potser nosaltres «ja ens haurem recuperat».

La dona cananea demana a Jesús per la seva filla, atrapada pel maligne. La sensibilitat, la fe i l'amor d'aquesta

dona faran possible que Jesús guareixi la seva filla.

Aquesta dona, perquè estima, no resta indiferent al patiment de la seva filla. Tot, al cap i a la fi, és qüestió d'amor.

La gran pregunta ètica que trobem ja en el llibre del Gènesi «Què n'has fet del teu germà?» (Gn 4,9) ressona avui amb més força que mai convidant-nos a tornar a la realitat més pregona

i esperançadora de la nostra vida: som germans, som creats per tenir cura els uns dels altres, per estimar.

És una invitació a la fe i a l'esperança, inseparables de l'amor.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

PALABRA Y VIDA

«Una mujer vestida del sol...» (Ap 12,1)

Quando celebramos la fiesta más grande y gozosa de la Virgen, su entrada o «asunción» al cielo, la liturgia de la Palabra proclama: «Un gran signo apareció en el cielo: una mujer vestida del sol y la luna bajo sus pies y una corona de doce estrellas sobre su cabeza (...) la mujer dio a luz un hijo varón, el que ha de pastorear a todas las naciones (...) Y oí una gran voz en el cielo que decía: «Ahora se ha establecido la salvación y el poder y el reinado de nuestro Dios y la potestad de su Cristo» (Ap 12.1ss). El misterio de victoria y de resurrección de Jesucristo ya se ha realizado plenamente en aquella que Dios creó Inmaculada, y por eso la Asunción es también gloriosa promesa de lo que Dios realizará en todos nosotros. Fiesta grande en la Iglesia y fiesta mayor en muchísimos de nuestros pueblos, porque a todos protege la Madre del Cielo, vestida con la luz brillante del sol, de Cristo que ya lo gobierna todo.

La Virgen María Asunta nos anima a «buscar los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirar a los bienes de arriba, no a los de la tierra» (Col 3,1-2). María siempre nos dirige hacia su Hijo y quiere que como hijos suyos, experimentemos lo que significa la Vida Nueva de la Resurrección, ¡que nos levantemos y volvamos a la vida! Una Vida Nueva, «de arriba», que se convierte en amor y confianza, salud y servicio, sacrificio y humildad, abnegación y oración en toda circunstancia, acogida de la gracia divina y amor a la Iglesia que, por los sacramentos, nos regala la comunión con Cristo Salvador.

La primera referencia oficial a la Asunción se encuentra en la liturgia oriental, en el siglo IV, cuando ya se celebraba la fiesta del «Recuerdo de María» que conmemoraba la entrada al cielo de la Virgen y donde se hacía referencia a la «dormición» como la muerte, resurrección y asunción. La verdad de la Asunción fue definida como «dogma de fe» (verdad de la que no podemos dudar) por el Papa Pío XII el 1 de noviembre de 1950, tras una consulta al episcopado mundial (1946) y teniendo en cuenta el testimonio de la liturgia, la creencia de los fieles guiados por sus pastores, los testimonios de los Padres y Doctores de la Iglesia y el consenso de los obispos de todo el mundo. El texto dice: «proclamamos, declaramos y definimos ser dogma divinamente revelado que: la Inmaculada Madre de Dios, siempre Virgen María, cumplido el curso de su vida terrenal, fue asunta en cuerpo y alma a la gloria celestial» (Const. Apostólica *Munificentissimus Deus*). En el prefacio de la misa de la Virgen Asunta, se la proclama ella «figura y primicia de la Iglesia que un día será glorificada; ella es consuelo y esperanza de tu pueblo, todavía peregrino en la tierra. Con razón no quisiste, Señor, que conociera la corrupción del sepulcro la mujer que por obra del Espíritu, concibió en su seno al autor de la vida, Jesucristo, Hijo tuyo y Señor nuestro». Palabras hermosas que explican la alegría de la acción de gracias en la Eucaristía de este día glorioso y bendito.

Santa María, «la llena de la gracia del Señor» y Asunta con su Hijo, comunica luz y gracia a los enfermos de cuerpo y de alma (y os aseguro que las enfermedades del alma son siempre mucho más difíciles de curar). La Madre del Cielo nos sana y nos repone. Está siempre cerca de nosotros. Alabémosla hoy, agradezcámosle su «sí» humilde y generoso, que nos ha merecido tan grande Redentor.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Trobada de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes

La Basílica de la Sagrada Família a Barcelona va acollir, el 27 de juny, una gran trobada de la família hospitalària de Lourdes. Hi van participar alguns membres de l'Hospitalitat diocesana d'Urgell, encapçalats pel seu president, Josep Maria Marimon.

S'hi van congregar més de 900 persones en una celebració d'acció de gràcies convocada per la família de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. Degut a les restriccions per la Covid-19, i davant la impossibilitat de fer pelegrinatges al Santuari de Lourdes, l'entitat va organitzar durant aquell cap de setmana, coincidint amb els dies que haurien d'haver estat a la localitat francesa, una sèrie d'activitats amb la col·laboració dels bisbes de la província eclesiàstica de Barcelona.

Els pelegrinatges a Lourdes busquen fomentar la relació entre les persones malaltes i/o discapacitades i persones voluntàries. Són cinc dies intensos on persones de totes les edats i condicions comparteixen moments especials amb aquells que necessiten ajuda. Cada

juny i setembre des de fa més de 110 anys, l'Hospitalitat aconsegueix que prop de 200 persones malaltes i/o discapacitades comparteixin experiències amb tots aquells que els vulguin acompanyar.

La missa solemne d'acció de gràcies fou presidida pels bisbes Mons. Antoni Vadell i Mons. Xavier Vilanova. A l'acte religiós van assistir diferents personalitats com Yvonne Griley, nova Directora General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya; Albert Batlle, Tinent d'Alcalde de Prevenció i Seguretat de l'Ajuntament de Barcelona; Josep Quítet, President de Creu Roja a Catalunya; Pablo Garamendi, President de la Federació espanyola d'Hospitalitats de Lourdes i els presidents d'Hospitalitats de Lourdes de les diòcesis catalanes.

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes va néixer per acompanyar al Santuari de Lourdes a tots aquells que, per motius de salut o econòmics, no podien fer sols aquest llarg viatge. En els anys posteriors, l'entitat va anar desenvolupant moltes activitats complementàries amb persones malaltes i/o amb discapacitat. Aquesta entitat centenària ha rebut successivament, per la seva prolongada tasca social, la Creu de Sant Jordi o la Medalla d'Or al Mèrit Civil de l'Ajuntament de Barcelona, entre d'altres reconeixements.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE LA PREGÀRIA

En la festa de l'Assumpció, Maria ens ensenya a pregar

A vui trobem a la Mare de Déu, com a dona orant. La Verge resava.

Podem imaginar a la jove de Natzaret recollida en silenci, en continu diàleg amb Déu, que aviat li encomanaria la seva missió. Maria pertany al gran grup dels humils de cor.

Maria no dirigeix autònomament la seva vida: espera que Déu prengui les regnes del seu camí i la guii on Ell vol. És dòcil, i amb la seva disponibilitat predisposa els grans esdeveniments que involucren a Déu en el món.

Maria està en oració, quan l'arcàngel Gabriel ve a portar-li l'anunci a Natzaret. El seu «he aquí», petit i immens, que en aquest moment fa saltar d'alegria a tota la creació, ha estat precedit en la història de la sal-

vació de molts altres «he aquí». No hi ha millor manera de resar que posar-se com Maria en una actitud d'obertura: «Senyor, el que Tu vulguis, quan Tu vulguis i com Tu vulguis». És a dir, el cor obert a la voluntat de Déu.

Una oració senzilla, és posar la nostra vida en mans del Senyor: que sigui Ell qui ens guii. Si en l'oració comprenem que cada dia donat per Déu és una crida, llavors engrandim el cor i ho acollim tot. Això és l'important: demanar al Senyor la seva presència en cada pas del nostre camí.

Maria acompanya en oració tota la vida de Jesús, fins a la mort i la resurrecció; i a la fi continua, i acompanya les primeres passes de l'Església naixent (cfr. Ac 1,14). Per obra de l'Esperit Sant s'ha convertit en Ma-

re de Déu, i per obra de l'Esperit Sant, es converteix en Mare de l'Església.

L'oració de Maria és silenciosa. El Catecisme explica: «En la fe de la seva humil esclava, el do de Déu troba l'acollida que esperava des del començament dels temps» (CCE, 2617).

Maria està oberta a la veu de Déu que guia el seu cor, que guia els seus passos allà on hi ha necessitat de la seva presència silenciosa de mare i de deixeble.

«Maria, per la seva banda, guardava totes aquestes coses, i les meditava en el seu cor» (Lc 2,19). Tot el que passa al seu voltant acaba tenint un reflex en el més profund del seu cor. Tot acaba en el seu cor, perquè passi el sedàs de l'oració i sigui transformat per ella.

Dimecres, 18 de novembre de 2020

Un estiu jove i amb ganes de crear vincles

La Delegació de Joventut del Bisbat d'Urgell ha organitzat per a aquest estiu diverses activitats de lleure que permetin als joves de diferents edats gaudir d'uns dies de convivència amb valors i sentit de comunitat. També s'han pogut organitzar sortides de lleure per a més petits, campaments colònies, a Bastanist, Aina, i en altres indrets, on els més petits s'han pogut recuperar de la duresa del curs. Aquest estiu 2021 participaran en activitats educatives en el lleure, arreu de Catalunya, més de 208.000 infants i joves. D'aquests, un 18% ho faran a colònies, campaments, camps de treball i rutes, i la resta 82% en casals d'estiu.

Activitats Txt

A partir del dimarts 17 i fins al 20 d'agost, la Delegació de Joventut ha organitzat la darrera de les sortides d'estiu per als joves de la diòcesi: es portarà a terme al Santuari de Núria, a l'entorn del qual es faran diverses rutes de trekking i activitats de reflexió i pregària. Al llarg de l'estiu les activitats a la muntanya s'han programat per a que tots els grups Txt i universitaris puguessin accedir. En els primers dies de juliol, un grup de 12 joves van iniciar la primera de les rutes pels camins del Pallars Sobirà: eren els joves que durant l'any s'apleguen en els Grups Txt i que, amb el lema «Fem Camí», van recórrer durant quatre dies els senders de la Vall de Siarb, el Batlliu de Sort, el Baix Pallars, Soriguera i el Pla de Corts. Els nois i noies van estar acompanyats per un equip d'intendents i monitores voluntàries; algunes havien participat fins al curs anterior i durant uns anys del guiatge dels grups del Txt. Les experiències a prop de la natura, les dinàmiques organitzades per la coordinadora de la Delegació, Carme Girart, i l'equip de la delegació. El primer dia de la sortida, van acomodar-se al Refugi Vall de Siarb i van conèixer el poble de Llagunes —característic per la pedra roia i les flors per arreu— i realitzar els primers jocs i dinàmiques. Havent sopat, vam compartir el Bona Nit, que va presentar la figura dels Reis d'Orient com a referents de persones que anaven en camí.

L'ocasió va convidar-nos a fer el propi mapa de vida i a confiar els nostres somnis i projectes al Bon Pare.

L'endemà, van caminar fins a Sort travessant la sorprenent selva de Llavaners, amb freixes, noguers i vosc. El Rector de Sort, Mn. Joan Pau Esteban i Mn. Josep Maria Fisa, que ara gestiona la casa Utopia, d'Enviny, els van acollir en el seu recorregut.

Agrupament Escolta Ivarsenc

L'Agrupament Escolta Ivarsenc també ha recuperat els campaments d'estiu, prenent les mesures convenients. Així, va programar la seva activitat estiuenca repartint els infants i adolescents de les diferents branques (edats) en diferents llocs per poder dur a terme la normativa de Joventut de reducció de grups.

A les reunions de la vesprada, en les quals hi participà el Consiliari de Demarcació, Mn. Jaume Mayoral, els caps i les quel·les, la majoria gent jove i tots ells entregats a l'escoltisme ja que ho han viscut des de petits i ara ho viuen com a monitors, van coincidir a dir que la pandèmia no ha pogut amb l'Educació en el Lleure i que la prova està ben viva en els molts torns de colònies i campaments que tenen i tindran lloc arreu del Bisbat d'Urgell i de tot Catalunya, al llarg de l'estiu. Unes vesprades que també han reafirmat amistats i complicitats per part de tots ells, en el projecte d'una veritable i compromesa educació en el temps de l'oci dels més joves de les nostres parròquies.

Es van fer campaments del 25 de juny al 3 de juliol a Bastanist i a La Pobla de Claramunt i en els propers dies els més grans (16 i 17 anys) faran una part de la ruta GR-92 que recorre la costa i el litoral català. Com ha explicat Mn. Jaume Mayoral, tot això ha suposat un gran esforç per part del grup de caps i quel·les (monitors i monitores) que han vist augmentada la seva feina, i també una implicació més gran per part de les famílies. En aquest sentit, cal recordar que l'AEiG d'Ivars també acompanya nois dels pobles veïns com Barbens, Vallverd, Boldú, Vila-sana, La Fuliola, a més dels d'Ivars d'Urgell, així com alguns infants que estan acollits en centres de menors.

La Meritxell, mare i cuinera voluntària del campament a Bastanist, explica així l'experiència compartida: «Et sents útil però a més aprens dels nens i veus que són valents amb tot el que comporta la pandèmia, i són canalla molt menjadora». Per a l'Agustí, un pontsica que ja fa uns anys col·labora amb el cau ivarsenc: «Encara m'emocio veient les cares dels infants que poden estar uns dies sense connexions virtuals, que només els cal el wifi de l'amistat, de l'aventura i de la natura.»

Es van programar diferents eixos conductors, adaptats a les edats, per poder acompanyar i educar els participants, sempre amb l'objectiu d'educar i formar d'una manera integral els nens i nenes que hi han participat, també en la seva transcendència. Un element fonamental van ser les reflexions i les valoracions que ells feien cada dia, amb un esperit crític i constructiu. Al final un repte que s'ha aconseguit superar amb escreix, davant el bon regust que han deixat en els nens i les seves famílies els dies viscuts. A la vegada que també ha apuntalat una educació en el lleure que aposta per una tasca de gratuïtat i de servei desinteressat, no remunerat, que permet parlar d'opcions i compromís escolta per part dels joves monitors (alguns d'ells oferint les seves vacances a aquesta tasca).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Jt 2,11-19 / Sl 105 / Mt 19,16-22]. Sant Esteve d'Hongria (†1038), rei; sant Roc, de Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu; beat Joan de Santa Marta, prev. franciscà i mr. al Japó (1618), de Prades (Baix Camp).

17. ■ Dimarts [Jt 6,11-24a / Sl 87 / Mt 19,23-30]. Sant Jacint de Polònia, prev. dominicà; santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fund. Concepcionistes a

Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.; beat Bartolomé Laurel, rel. franciscà, de Mèxic, i mr. (1627) al Japó.

18. ■ Dimecres [Jt 9,6-15 / Sl 20 / Mt 20,1-16]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; sant Patrici, bisbe; beat Nicolau Factor, prev. franciscà de València.

19. ■ Dijous [Jt 11,29-39a / Sl 39 / Mt 22,1-14]. Sant Joan Eudes (1601-

1680), prev. fund. Eudistes; sant Magí (s. III), ermita a Brufaganya (Conca de Barberà); sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. □ Divendres [Rt 1,1-2a.3-6.14b-16.22 / Sl 145 / Mt 22,34-40]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc a Claravall, i dr. de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Dissabte [Rt 2,1-3.8-11;4,13-17 / Sl 127 / Mt 23,9b.10b]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximilà, mrs., patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda mr.

22. ■ Diumenge vinent, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Js 24,1-2a.15-17.18b / Sl 33 / Ef 5,21-32 / Jo 6,60-69]. Benaurada Verge Maria Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).

L'Assumpció de la Mare de Déu

COMENTARI

«Déu exalça els humils»

Podem dir que avui celebrem la Pasqua de la Mare de Déu, la seva Resurrecció i Ascensió al cel. De fet, parlem d'Assumpció que ens recorda l'Ascensió de Crist amb la diferència que Maria és assumida (és presa) pel poder de Déu; Jesús, en canvi, torna al Pare per la seva pròpia força. Avui celebrem en Maria allò que serà una realitat en tots i cadascun dels cristians i, per tant, en l'Església en el seu conjunt. Pau ens ha dit a la segona lectura: *Crist ha ressuscitat... tots viuran gràcies al Crist. Cadascú al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist.* La que més és de Crist és sens dubte la Verge Maria i ho és de manera única. Per això no va haver d'esperar a la fi dels temps per ressuscitar. En acabar la seva cursa temporal, va passar directament a viure amb el seu Fill viu per sempre, amb el Pare i amb l'Esperit. I encara que la *dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles*, de la que parla l'Apocalipsi és tota l'Església en la plenitud de la vida amb Déu, no ens pot estranyar que diguem també que Maria és aquesta dona, oi més quan més endavant diu: *La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions.* Un cop més, Maria és el símbol, l'anticipació del que serem tots els cristians. A l'evangeli hom subratlla la seva fe: *Feliç tu, que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.* Totes les promeses de Déu, tot el disseny de Déu sobre la humanitat es realitza en Maria; per això, avui la contemplem en la seva etapa celestial després d'haver estat a la terra la *serventa* de Déu. Però és que el *Totpoderós ha obrat meravelles*: les va obrar durant la seva vida, i també després de la seva mort. Ell sap molt bé, «creu» que Déu *exalça els humils, omple de béns els pobres i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació.* Avui és el dia del triomf final de Maria que ens assenyalava el camí per arribar on és ella ara: creure en el Senyor, en el seu amor i ser petits i humils.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 11,19;12,1-6.10ab)

El santuari del temple de Déu que hi ha en el cel s'obrí, i dins el temple aparegué l'arca de l'aliança de Déu. Llavors aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles. Al mateix temps aparegué en el cel un altre prodigi: hi havia un gran drac rogenç, que tenia set caps i deu banyes. Als set caps duia set diademes, i la seva cua arrossegà la tercera part de les estrelles i les llançà a la terra. El drac s'aturà davant la dona per devorar-li el fill així que nasqués. La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions amb el ceptre de ferro; el seu fill va ser endut cap a Déu i cap al seu setial, i la dona va fugir al desert, on Déu li havia preparat un lloc.

Llavors vaig sentir al cel una veu que cridava amb tota la força: «Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, l'hora del seu poder i del seu Regne, i el seu Messies ja governa.»

► Salm responsorial (44)

R. *Teniu la reina a la dreta, vestida amb brocats d'or.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-27)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. Perquè l'Escriptura diu que tot ho ha posat sota els seus peus.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

(Lc 1,39-56)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà. Entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.» Maria digué: «La meua ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petita de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del sol i exalça els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre.» Maria es quedà tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva.

► Lectura del libro del Apocalipsi

(Ap 11,19;12,1-6.10ab)

Se abrió en el cielo el santuario de Dios, y apareció en su santuario el arca de su alianza. Un gran signo apareció en el cielo: una mujer vestida de sol, y la luna bajo sus pies y una corona de doce estrellas sobre su cabeza; y está encinta, y grita con dolores de parto y con el tormento de dar a luz. Y apareció otro signo en el cielo: un gran dragón rojo que tiene siete cabezas y diez cuernos, y sobre sus cabezas siete diademas, y su cola arrastra la tercera parte de las estrellas del cielo y las arrojó sobre la tierra. Y el dragón se puso en pie ante la mujer que iba a dar a luz, para devorar a su hijo cuando lo diera a luz. Y dio a luz un hijo varón, el que ha de pastorear a todas las naciones con vara de hierro, y fue arrebatado su hijo junto a Dios y junto a su trono; y la mujer huyó al desierto, donde tiene un lugar preparado por Dios. Y oí una gran voz en el cielo que decía: «Ahora se ha establecido la salvación y el poder y el reinado de nuestro Dios, y la potestad de su Cristo.»

► Salmo responsorial (44)

R. *De pie a tu derecha está la reina, enjoyada con oro de Ofir.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-27)

Hermanos:

Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte, porque lo ha sometido todo bajo sus pies.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 1,39-56)

En aquellos días, María se levantó y se puso en camino de prisa hacia la montaña, a una ciudad de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. Aconteció que, en cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre. Se llenó Isabel de Espíritu Santo y, levantando la voz, exclamó: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? Pues, en cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Bienaventurada la que ha creído, porque lo que le ha dicho el Señor se cumplirá». María dijo: «Proclama mi alma la grandeza del Señor, "se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; porque ha mirado la humildad de su esclava". Desde ahora me felicitarán todas las generaciones, porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí: "su nombre es santo, y su misericordia llega a sus fieles de generación en generación". Él hace proezas con su brazo: dispersa a los soberbios de corazón, "derriba del trono a los poderosos y enaltece a los humildes, a los hambrientos los colma de bienes y a los ricos los despide vacíos. Auxilia a Israel, su siervo, acordándose de la misericordia" —como lo había prometido a "nuestros padres"— en favor de Abraham y su descendencia por siempre». María se quedó con Isabel unos tres meses y volvió a su casa.